R 5538

இரட்சிப்பின் பாத்திரத்தின் ஆசீர்வாதம்

THE BLESSING OF THE "CUP OF SALVATION"

ஆதார வசனங்கள் : சங்கீதம் 116: 12–14

'' கர்த்தர் எனக்குச் செய்த எல்லா உபகாரங்களுக்காகவும் அவருக்கு என்னத்தைச் செலுத்துவேன். இரட்சிப்பின் பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுவேன். நான் கர்த்தருக்குச் செய்த பொருத்தனைகளை அவருடைய ஜனங்களெல்லாருக்கு முன்பாகவும் செலுத்துவேன்''

ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்கு இந்த வார்த்தைகள், தாவீது தீர்க்கதரிசியிடம் இருந்திருக்கமுடியாத ஒரு விசித்திரமான முக்கியத்துவத்தை உடையதாயுள்ளன. இருந்தபோதிலும், இவ்வார்த்தைகளின் உணர்வுப்படியான முறையான சிந்தையை ஒரு கணிசமான அளவுக்கு தீர்க்கதரிசி அடைந்திருந்தார் என்று நாம் யூகிக்கலாம். தேவனுடைய நன்மையை தாவீது ராஜா மதித்துணர்ந்திருந்தார் என்பதில் எந்த ஐயப்பாடும் இல்லை. கர்த்தரிடத்திலிருந்து வந்த ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றியுள்ளவராகவும், மிகவும் மதித்துணரும் இருதயத்தையும் அவர் அடைந்திருந்ததை அவரது சங்கீதங்கள் நமக்குக் காண்பிக்கின்றன. ''கர்த்தருக்கு, நான் எதை செலுத்துவேன் ?'' ''அவருடைய கருணை அன்பு அனைத்துக்கும், எதை என்னால் திருப்பி செலுத்தமுடியும் ?'' என்று அவருடைய இருதயம் போதுமான அளவுக்கு, சரியாக கூக்குரலிட்டது.

ஆபிரகாமுடனான தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை தாவீது அறிந்திருந்தார். தேவன் பூமியின் குடும்பங்கள் அனைத்தையும் ஒருகாலத்தில் ஆசீர்வதிப்பார் என்றும் , இந்த ஆசீர்வாதமானது ஆபிரகாமின் வித்து மூலமாகவே வரும் என்றும் அவர் அறிந்திருந்தார். இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் தாங்கள் ஆபிரகாமின் வித்து என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். இவர்களில் ஒருவராக தாவீது ராஜா இருந்து, ஏதோ ஒருவழியில், இந்த வாக்குத்தத்தத்துடன் தான் அடையாளங் காணப்படுவதை உணர்ந்திருந்தார். இவ்விஷயம் அவருக்கு ஓரளவு தெளிவற்றதாய் இருந்தபோதிலும், ஆபிரகாமின் வித்து உலகை ஆசீர்வதிக்கும்.

இரட்சிப்பின் பாத்திரத்தை எடுப்பதற்கான விருப்பத்தை தெரிவிக்கும்போது, அந்த இரட்சிப்பில் பங்கடைவதற்காக அவருக்குத் தேவையான அனுபவங்கள் எவை என்று கர்த்தர் கருதுகிறாரோ அதை ஏற்றுக்கொள்வதாக, சங்கீதக்காரனின் சிந்தை இருப்பதை நாம் உணர்கிறோம். தனக்கு அத்தகைய பங்குகிடைக்கவேண்டுமென்று கர்த்தரைநோக்கி தொடர்ந்து கூப்பிடவும், கர்த்தரிடத்தில் செய்த தன் பொருத்தனைகளை அவரது ஜனங்கள் முன்னிலையில் நிறைவேற்றுவதாகக் கூறுகிறார். அவர் பயபக்தியுடன் கூடிய பொருத்தனைகளைச் செய்திருந்து, அதை ஒரு சிலாக்கியமாக எண்ணி அவற்றை நிறைவேற்றுவதிலும், தேவ சித்தம் செய்வதிலும் அவர் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்குஆழமான முக்கியத்துவம் கொண்டுள்ளது

ஆயினும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இவையனைத்தும் அதிக ஆழமான முக்கியத்துவம் உடையதாயுள்ளன. நம் கர்த்தராகிய இயேசுவில் ஆரம்பித்து, இவ்வார்த்தைகள் சபையின் மாபெரும் தலையுடன் உடன்சுதந்திரராகும்படி அழைக்கப்பட்ட தேவ புத்திரர் ஒவ்வொருவருக்கும் விசேஷ அர்த்தத்தை உடையதாயிருக்கிறது. பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருந்து. புத்திரருக்குரிய உறவுக்குள் ஏற்றுக்கொண்டபிறகு, தேவனுடைய எல்லா இரக்கங்களுக்கும் விசேஷமாய் திரும்பும்படி இவர்கள் விரும்புவார்கள். இயேசுவின் மூலமாக அவர்களுடைய பாவங்களுக்கு நிஜமான மன்னிப்பை இவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள், தாவீதோ அதை அடையவில்லை. அவருடைய பாவங்கள் அடையாளமாக மட்டுமே மூடப்பட்டன. ''எதை நான் உமக்குச் செலுத்துவேன்'' என்று அவராலேயே கூறமுடியுமானால், நாம் அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக; ''கர்த்தருக்கு எதை நான் செலுத்துவேன்'' என்று நாம் கூறவேண்டும்.

''அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை'' என்று அப்.பவுல் நமக்கு புத்திமதி கூறுகிறார்(ரோமர் 12:1) . நம் சரீரங்களை ஜீவபலிகளாக நாம் மகிழ்ச்சியோடு கொடுக்கிறோம். உண்மையுள்ள ஒவ்வொரு நேரிய இருதயமும் நன்றியுணர்வை, அன்பு மற்றும் இரக்கத்தில் மறுமொழியாக வெளிப்படுத்துவர். மேலும் வேறு எந்த உன்னதசெயலும், உயர்ந்த நோக்கங்களும் அவர்களுக்கு இனிமையும் அதிக ஊக்கமுமாக இணக்கமளிக்காது. தம்முடைய பிள்ளைகள் தங்களது சொந்த நலனுக்காகவும், மற்றவர்களுக்காகவும், உண்மையான பெருந்தன்மை மற்றும் ஒழுக்க உயர்வின் அனைத்து கிருபைகளையும் அபிவிருத்தி செய்ய தேவன் விரும்புகிறார். ஆகவே நம்மிடத்தில் காண்பிக்கப்பட்ட அன்பு மற்றும் இரக்கத்தின் ஒவ்வொரு செயலையும் நாம் கவனித்து,

நன்றியுணர்வையும் மதித்துணருதலையும் திருப்பி செலுத்த கவனமாயிருப்பது மிகப் பொருத்தமானது. சுயநலமும், முன்யோசனையில்லாத தன்மையும் ஆத்துமாவின் உன்னத உள்ளுணர்வுகளை வெளியேற்றுவதனால் அன்பு அடிக்கடி பதிலீடு செய்யப்படாமற்போகிறது.

மனித அன்பும் இரக்கச்செயல்களும், இந்த நன்றியுணர்வாகிய கிருபையையும் மதித்துணருதலையும் நம்மில் பெருமளவில் பயிற்றுவிக்கும்படி திரும்பத்திரும்ப இழுக்கும்போது, நம் பரலோகத் தகப்பனின் இரக்க அன்பும், கருணையும் நம் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து, மறுமொழிகூறும்படி நன்றியோடு அறிக்கையிடவும், துதிக்கவும் நம்மை எவ்வளவு அதிகமாக இழுக்கவேண்டும் ! நாம் அடைந்திருக்கிற ஒவ்வொரு நன்மைக்கும் அவருக்கு நாம் கடன்பட்டிருக்கிறோம். அவருடைய அன்பினால் உன்னதமானவரின் மறைவிடத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டு, நம் பிதாவின் பண்டகசாலையின் செழுமையாகிய, உச்சிதமான கோதுமையை புசிக்கும்படி ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் மட்டுமே இது எதைக் குறிக்கிறது என்று அறிவார்கள். நாம் அவருடைய கிருபையின் விசேஷ காரணிகளாக இருக்கிறோம்.

அவருடைய கருணை அன்பு எவ்வளவு பெரியது!

நம் நிமித்தமான ஒரு நீண்ட விசேஷ பராமரிப்பு மற்றும் சலுகைகளை நம்மில் யாரால் கண்டறிய முடியாது ? நம் வாழ்க்கையின் கடந்தகால நிகழ்வுகளை பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, நம்மில் யாரால் கவிஞருடன் வியந்துபாராட்ட முடியாமற்போகும் ? “திரும்பிப் பார்க்கையில் தேவன் என்னை நாளுக்குநாள் வழிநடத்திய வழியை எண்ணி துதிக்கிறேன்”

கர்த்தர் தம் ஜனத்தை எவ்வளவு அற்புதமாய் வழிநடத்தியிருக்கிறார்! அவருடைய நிலையான பராமரிப்புக்குள் அவரது பிள்ளைகள் எப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். நன்மையான எதையும் அவர் அவர்களுக்கு நிறுத்திவைப்பதில்லை. அவர்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிவார்களானால், அவர்களுக்கு அனைத்துக் காரியங்களும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கும். சூரியப்பிரகாசத்திலும், நிழலிலும் புன்னகைகளிலும், கண்ணீர்களின் மத்தியிலும் அமர்ந்த தண்ணீர்களண்டையிலும், புயல் மற்றும் சூறாவளியினிடையேயும் அநேக வருடங்களாக கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருப்பவர்கள் அவருடைய விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் மற்றும் அவரது நிலைத்திருக்கும் உண்மைத்தன்மைக்கு தங்களது மெய்ம்மையை நிரூபிக்கவில்லை. “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களுக்காகச் சொன்ன நல்வார்த்தைகளிலெல்லாம் ஒரு வார்த்தையும் தவறிப்போகவில்லை...”(யோசு23:14). நம் ஜீவியத்தின் மிகப்பெரிய மற்றும் மிகச்சிறிய நடவடிக்கைகளில் நம் நலன்களையே அவர் எப்பொழுதும் கவனித்து வந்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு மேகமும் ஒரு தங்கக்கீற்றைப் பெற்றிருக்கிறது.

ஆகவே கர்த்தர் நமக்குச்செய்த எல்லா உபகாரங்களுக்காகவும் நாம் அவருக்கு எதைக் கொடுப்போம் ? உண்மையாகவே அவரிடத்திலிருந்து நாம் பெற்றுக்கொள்ளாதது எது நம்மிடத்திலுள்ளது ? எதுவுமில்லை. தன் குழந்தை தான் பெற்ற தயவுகளை மதித்துணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்வதைக் காண, கருணையுள்ள பெற்றோர் விரும்புவதுபோல், நம் பரலோகத் தகப்பன் நம்மிடத்தில் காண்பிக்கும் அவரது அன்பையும் தயவுகளையும் நாம் மதித்துணருவதை வெளிப்படுத்துவதையும், அவரிடத்திலான நம் மனப்பான்மையையும் அவ்வாறே கருதுகிறார். நமக்கான அவருடைய சொல்லிமுடியாத ஈவுகள், அவரது இருதயத்திற்கு ஒரு மாபெரும் விலைகொடுத்தே வாங்கப்பட்டன. ஆகவே நம் மீட்பரிடத்திலான விசுவாசத்தின் மூலம் நாம் நன்றியுணர்வுடன் இரட்சிப்பின் பாத்திரத்தை எடுத்து, கர்த்தருக்கு நம் பொருத்தனைகளை செலுத்துவோமாக. இந்த துன்பம் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் பாத்திரத்தில் நம் நேச எஜமானரோடு சேர்ந்து இந்தப் பாத்திரத்தில் நாம் பானம் பண்ணுவோமாக. “நாம் பயப்படாதிருந்து நம்பிக்கை கொள்வோமாக”.

பிதாவினிடத்தில் தங்களை முழுமையாக சரணடையச் செய்தவர்களுக்கு, அவர் ஒரு விசேஷித்த முன்னேற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார். அவர்களுக்காக அவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற அனுபவங்கள், “இரட்சிப்பின் பாத்திரத்தை” கட்டமைக்கின்றன. கர்த்தரிடத்திலிருந்து இப்பாத்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அவரது முன்னேற்பாட்டின்படி நமக்கு வரும் அனுபவங்கள் அனைத்தையும் – அவை மகிழ்ச்சியாகவோ, துக்கமாகவோ, வலி அல்லது இன்பம் அல்லது எதுவாயிருப்பினும் அவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். “என் பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ ?” என்று இயேசு உரக்கக்கூறினதுபோலவே, நம் இருதயங்களின் பாஷையும் இருக்கவேண்டும். மோசே சர்ப்பத்தை வனாந்தரத்தில் உயர்த்தினதுபோல, தாமும் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று நிழலாக நம் கர்த்தரைக் குறித்து முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது. விழுந்துபோன மனிதருக்காக தாம் பாவமாக்கப்பட்டு, மாபெரும் நிஜமான பாவநிவாரணபலியாக இருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆயினும் பிதா தமக்கென குடிக்கும்படி ஊற்றின இப்பாத்திரத்தில் குடிக்க மிகவும் விருப்பமாயிருப்பதாக அவரே அறிவித்தார். இந்தப் பாத்திரத்தையே நமக்கு அவர் கொடுத்திருக்கிறார்.

இராஜ்யத்தில் நம் இரட்சகருக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் உட்கார விரும்பின தம் சீஷர்களிடத்தில் ; ''நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் உங்களால் பானம் பண்ணக்கூடுமா ? என்று அவர் கேட்டார். அவரே அந்தப் பாத்திரத்தில் கடைசிவரை தொடர்ச்சியாக பானம் பண்ணிக்கொண்டே இருந்தார் – பாத்திரத்தின் வண்டல்வரை அவர் பருகினார். அவருடைய பின்னடியார்களிடத்திலும் அம்மாதிரியே காணப்படவேண்டும். அவர் பானம்பண்ணின இதே பாத்திரத்தில் நாம் பானம்பண்ண வேண்டும். இது நம் தனிப்பட்ட பாத்திரமாயிருந்தாலும், அவருடைய பாத்திரமேயாகும். நாம் நிஜமாகவே உண்மைத்தன்மையோடு இருப்போமானால், நன்றியுணர்வோடும் மகிழ்ச்சியோடும் பாத்திரத்தில் நமது பங்கை ஏற்றுக்கொள்வோம். இதில் நாம் பானம்பண்ணும்போது, அவர் நம்மோடுகூட இருப்பார் என்று நாம் அறிவோம், நாம் தனித்திருப்பதில்லை. தம் அங்கங்கள் ஒவ்வொருவரின் அனுபவங்களை அவர் மேற்பார்வையிடுகிறார். ஒவ்வொரு சோதனையிலும், உபத்திரவத்திலும், அந்த சோதனை மிக கடுமையாக அச்சுறுத்துமானால் அவர் தப்பிக்கும் போக்கையும் ஏற்படுத்துவார்.

இராஜ்யத்தில் மகிழ்ச்சியின் பாத்திரம்

கர்த்தருடைய மரணத்தை நினைவுகூறும் நியமத்தின்போது, தம் அப்போஸ்தலர்களிடம் நம் போதகர் உரையாடியதாவது: ''இதுமுதல் இந்தத் திராட்சப்பழரசத்தை நவமானதாய் உங்களோடுகூட என் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே நான் பானம்பண்ணும் நாள் வரைக்கும் இதைப் பானம் பண்ணுவதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்''(மத்தேயு**26:29**). நம் கர்த்தர் இங்கு, உபத்திரவத்தின் நாள் மற்றும் மகிமையின் நாள் ஆகிய இரண்டு மாபெரும் நாட்களுக்கிடையேயுள்ள வேறுபாட்டைக் காண்பிக்கிறார். இந்த சுவிசேஷ யுகமானது உபத்திரவத்தின் நாளாக இருந்துவருகிறது. ''கிறிஸ்துவின் நாள்'' என்று குறிப்பாய்ப் பேசப்பட்ட ஆயிரமாண்டு யுகமானது மகிமையின் நாளாக இருக்கப்போகிறது.

திராட்ச ரசம் அடங்கிய சொல்லர்த்தமான பாத்திரமானது, இரண்டு கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுகிறது. பாத்திரத்திலுள்ள திராட்ச ரசமானது திராட்சப் பழங்களின் ஜீவனை விலையாகக் கொடுத்து உருவாக்கப்பட்டது. திராட்சப் பழம் தன் சொந்த தனித்தன்மையை இழக்கிறது. திராட்சப் பழங்கள் பிழியப்படுவதனால் திராட்ச ரசம் உண்டாக்கப்பட்டு, பயன்பாட்டிற்கு தயார் செய்யப்படுகிறது. ஆயினும் திராட்ச ரசத்தால் நிரப்பப்பட்ட பாத்திரம், திராட்சப்பழ ரசம், திராட்சப்பழங்களைப் பிழிவதனை மட்டுமல்ல, அதன் முடிவாக வரும் மகிழ்ச்சியையும் குறிப்பிடுகிறது. அவ்வாறே இந்த உருவகமான பாத்திரத்தில் நாம் பானம்பண்ணுவதிலும் இருக்கிறது. நமக்கோ, இது நம் இரட்சகரின் துன்பங்களையும் மரணத்தையும், நாம் அவரோடுகூட இந்த துன்பங்களில் பங்குபெறுதலையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆனால் அதேசமயத்தில், திராட்சரசமானது வேதாகமத்தில் மகிழ்ச்சி, குதூகலம் ஆகிய இவற்றையும் குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே ''திராட்சப்பழ ரசம்'' என்று கர்த்தரால் உபயோகிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள், முந்தின பத்தியில் குறிப்பிடப்பட்டபடி, ராஜ்யத்தின் மகிழ்ச்சிகளை பாத்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் பூமிக்குரிய அனுபவங்களில், அவருக்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட விசேஷித்த பாதையை பிதா நியமித்திருந்தார். இந்தப் பாதையானது, பாடுகள் மற்றும் மரணமாகிய அவருடைய பாத்திரத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் அவர் இந்தப் பாத்திரத்தில் உண்மைத்தன்மையோடு பானம் பண்ணினபிறகு, மகிமை கனம் சாவாமை என்கிற ஒரு வேறுபட்ட அனுபவம், ஒரு வேறுபட்ட பாத்திரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று பிதா அவருக்கு வாக்களித்திருந்தார். அதன்பின் நம் இரட்சகர், அவருடைய பின்னடியார்களாகும்படி விரும்புகிறவர்களுக்கு இதே முன்மொழிவை ஏற்படுத்த பிதாவினால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் அவரோடு துன்பப்படுவார்–களானால், அவரோடுகூட மரணமாகிய அவரது பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவார்களானால், அப்பொழுது அவரோடுகூட மகிழ்ச்சியின் பாத்திரத்தில் வருங்காலத்தில் அவர்கள் பங்கேற்பார்கள்.

''இப்பொழுதே அநுக்கிரகக் காலம்''

நம்முடைய பாத்திரமானது மகிழ்ச்சியின் பாத்திரமாகவும், கசப்பின் பாத்திரமாகவும் இருக்கின்றது. ஆனால் கசப்பான அடிவண்டலைக் குடிப்பதற்காக நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கும்போது, பிதாவின் சித்தத்தை செய்வதில் களிகூர்ந்தவராக, இந்த கசப்பில் உண்மையாயும், தைரியமாயும் பங்கெடுத்த அவரையே நாம் நினைவுகூருவோமாக ! நாமும் தைரியங்கொண்டு நம் நேச கர்த்தரோடு இந்தப் பாத்திரத்தில் பங்குபெற தகுதியுள்ளோராக கருதப்பட்டதற்கு களிகூறுவோமாக ! இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதோடு தொடர்புடைய அவருடைய அனுபவங்களில் தெய்வீக உதவியும் பலமும், பரிபூரணராக இருந்த அவருக்கே தேவையாயிருந்திருக்க, அவர் பிதாவினிடத்தில் தேவையான உதவிவேண்டி ஊக்கத்துடன் ஜெபித்ததுபோலவே நாமும் செய்யவேண்டும். நாம் சோதனைக்கவர்ச்சிக்குள் பிரவேசிக்காதபடிக்கும், யாரிடமிருந்து மட்டும் நமக்கு உதவி வருகிறதோ, அவரிடமிருந்து நாம் வேறுபக்கமாய்த் திரும்பிவிடாதபடிக்கும் தொடர்ந்து நம்மைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

“நான் கர்த்தருக்குச் செய்த பொருத்தனைகளை இப்போதே செலுத்துவேன்” (சங்116:18) என்று சங்கீதக்காரன் கூறியுள்ளார். திருச்சபைக்கு “தற்போதே அநுக்கிரகக் காலம், தற்போதே இரட்சிப்பின் நாள்”. தற்போதே பலிகள் செலுத்தப்படுவதற்கான காலம், பிற்பாடு அல்ல. நாம் நம்மீது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த பொருத்தனைகள், இந்த பலியின் உடன்படிக்கை, நம்மால் நிறைவேற்றப்பட்டாகவேண்டும் என்று கர்த்தர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நாம் அர்ப்பணித்திருக்கிற இந்த மாம்சம் பட்சிக்கப்படவேண்டும். பலிபீடத்திலிருந்து பலிகளை விலக்கிக்கொள்ள நாம் முயற்சிப்போமானால், மாம்சத்தை அழிக்கும் விதத்தில் நாம் நடத்தப்படுவோம். இல்லாவிடில் நாமே அழிக்கப்படுவோம். பிதா நமக்கென ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிற பாத்திரத்தில் நாம் உண்மையோடு பானம் பண்ணுவோமானால், அவ்வாறு பானம் பண்ணுவோருக்கென அவர் வாக்களித்திருக்கிற ஆசீர்வாதங்களை பிற்பாடு நாம் பெற்றுக்கொள்வோம். ஆகவே இப்போது, தற்கால ஜீவியத்தில் அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற இந்த பாத்திரத்தில் நாம் பானம்பண்ணுவோமாக. தற்போது இதைச் செய்யவில்லையெனில், வரவிருக்கிற ஜீவியத்தில் ராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களில் நமக்கு எந்த பங்குமில்லை.

நம் கர்த்தருடைய விஷயத்தில், சொல்லர்த்தமான சிலுவை மரணம் அவசியமாயிருந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தின் கோரிக்கையை அவர் முழு அளவில் சுமக்கவேண்டியிருந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு மீறுதலின் தண்டனையையும், மிகக் கொடிய குற்றவாளியின் வழக்கைக்கூட அவர் சுமக்க வேண்டியிருந்தது. இல்லாவிடில், ஒவ்வொரு யூதனையும் அவரால் மீட்கக்கூடாதிருந்திருக்கும். அவர் மரத்தில் தொங்கி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்தை சுமக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் நம் அனுபவங்களிலோ, சிலுவையானது நேரடி அர்த்தத்திலான சிலுவை மரம் அல்ல, நேரடி அர்த்தத்திலான ஆணிகள் அல்ல, மாறாக கசப்பான வார்த்தைகளும், அவதூறுகளும், பெயரை தவறாக சித்தரித்தலும் நிச்சயம் நமது பங்காக காணப்படும். ஒருவேளை சரீரத்தின் கடைசி அங்கங்கள் சிலருக்கு, சிலவகையில் சரீர ரீதியான துன்புறுத்தலும் நேரிடக்கூடும். நாம் அறியோம்.

சிலுவையின் வழியில்

“தன் ஜீவனைக் காக்க விரும்புகிறவன் அதை இழப்பான்”. திராட்சை ஆலையால் குறிப்பிடப்பட்ட , சோதிக்கும் அனுபவங்களை நாம் அனைவரும் கடந்துசெல்லவேண்டும். நாம் தெய்வீக ஊழியத்தில் நம் ஜீவியங்களை கையளிக்க வேண்டும். மனித உணர்வுப்படி தனிநபர்களாக அழிக்கப்பட்டு புதுசிருஷ்டிகளாக மாற, நசுக்கும் அனுபவங்களுக்கு நாம் நம்மை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். “நாம் அவரோடுகூட பாடுபட்டால் அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வோம்”, வேறுவிதத்தில் அல்ல. ஆகவே அவரது பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணும் அழைப்பிதழை நாம் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வோமாக. பாத்திரத்தில் கடைசிவரை பானம்பண்ணாவிடில் ராஜ்யத்தின் மகிழ்ச்சிக்குரிய மற்ற பாத்திரத்தைப் பெறமுடியாது. நம் கர்த்தர் பிதாவினிடத்தில் காண்பித்த கீழ்ப்படிதலினால், மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதத்தை அடைந்திருந்தாலும், அவருடைய இறுதித்தருணத்தில், “எல்லாம் நிறைவேறிற்று” என்று சத்தமிட்டு ஒப்படைக்கும்வரையில், அவரை சோதிக்கும் நேரமாகவே இருந்தது. அவ்வாறே திருச்சபைக்கும் இருக்கும். பாத்திரத்திலுள்ள எல்லாவற்றையும் நாம் குடித்தாகவேண்டும். அதில் எதுவும் மீதம் வைக்கக்கூடாது. நாம் எல்லா அனுபவங்களையும் சகித்தாகவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் சரீரம் அதன் ஓட்டத்தை நிறைவுசெய்திருக்கும்போது, கிறிஸ்துவின் துன்பங்கள் அனைத்தும் முடிவடைந்திருக்கும். நம் கர்த்தர் மகிமைக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோது, மகிழ்ச்சியின் புதிய பாத்திரம் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தேவனுடைய எல்லாத் தூதர்களும் அவரைத் தொழுதுகொண்டனர். நமக்கும் விரைவில் நம் மகிழ்ச்சியின் பாத்திரம் அளிக்கப்பட இருக்கிறது. உறங்கிக்கொண்டிருந்த பரிசுத்தவான்கள் 1878 வசந்தகாலத்தில் எழுப்பப்பட்டபோது, அது மகிமையின்வேளையாக இருந்ததில் எந்த ஐயமுமில்லை. அவர்கள் தங்கள் வெகுமதிக்குள் பிரவேசித்து, ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டனர். அதன்பிறகு, எஜமான் வந்திருக்கும்போது, மீதமிருந்தவர்களும் உயிரோடிருந்தவர்களும் ஒருவர்பின் ஒருவராக வீட்டிற்குள் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நாமும் உண்மையுள்ளோராய் இருப்போமானால், நாம் அனைவரும் இந்த மகிழ்ச்சியில் அவர்களோடு விரைவில் பங்குபெறுவோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இரண்டாம் திரைக்கப்பால் கிறிஸ்துவின் அங்கங்கள் அனைவரும் அவரோடுகூட ஒன்றிணையும்வரை மகிழ்ச்சியின் நிறைவு எட்டப்படாது என்று நாம் நம்புகிறோம். அப்பொழுது அவரது சிம்மாசனத்தில் நாம் பங்குபெறுவதோடு, அவரது மகிமையிலும் பங்கடைந்திருப்போம். அப்போது நம் நேச கர்த்தரோடுகூட, ராஜ்யத்தில் புதிய திராட்ச ரசத்தில் நாம் பானம்பண்ணுவோம். இந்த வாக்குத்தத்தம் அவரது உண்மையுள்ள பரிசுத்தவான்கள் அனைவருக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நீங்கள் எனக்கு சாட்சிகளாயிருக்கிறீர்கள் என்று யேகோவா கூறுகிறார்

நம் பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில், தன்

பொருத்தனைகளை, ''அவருடைய(தேவனுடைய) ஜனங்களெல்லாருக்கு முன்பாகவும் செலுத்துவேன்'' (சங்116:14) என்று சங்கீதக்காரன் முடிவுரையாக கூறுகிறார். நம் இருதயங்களில் நாம் உண்மைத்தன்மையோடு இருப்பது மட்டும் போதுமானதல்ல, மனிதர் முன்பாக சாட்சியமளித்து, வெளிப்படையாய் அறிக்கையிடுவதை கர்த்தர் விரும்புகிறார். ''நீதியுண்டாக இருதயத்திலே விசுவாசிக்கப்படும்; இரட்சிப்புண்டாக வாயினாலே அறிக்கை பண்ணப்படும்(ரோமர்10:10). சத்தியத்துக்கு சாட்சியமளிக்கிற அனைவரும் அதற்கு இரத்த சாட்சிகளாகவேண்டும். வேறுவிதமாகக் கூறுவோமாகில், அவர்கள் அதற்காக மனதார துன்புறவேண்டும். அவ்வாறே உண்மையுள்ளோராய் தைரியத்தோடு, சத்தியக்கொடி பிடித்திருக்கிறவர்களிடையே பெரியஅளவில் இருக்கும். அவர்களே எதிராளிக்கு இலக்காவார்கள்.

மனுஷர் முன்பாக தம்மை அறிக்கை பண்ணாதவர்களை, பிதாவின் முன்பாகவும், பரிசுத்த தூதர்கள் முன்பாகவும் தாமும் அறிக்கைபண்ணுவதில்லை என்று நம் ஆண்டவர் கூறினார். முற்றிலும் உண்மைத்தன்மையோடு இருப்பவர்கள் மட்டுமே இந்த விசேஷித்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கூட்டத்தாராயிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நம் கர்த்தர் தலையாயிருக்கிறார். இவர்கள் தற்போது விரைவில், பரலோக களஞ்சியத்திற்குள் சேர்க்கப்பட உள்ளனர்.

ஆகவே நம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆண்டவரோடுகூட பானம்பண்ணும் சிலாக்கியம் பெற்ற இந்த ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரத்தினை அதிகதிகமாக மதித்துணர்வோமாக. ஆகவே தேவையான ஒவ்வொரு சமயத்திலும் உதவும் கிருபைக்காக ''கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுதுகொள்ளுவேன்''. ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும், ஒவ்வொரு நாளும் நமக்கு அவர் தேவையாயிருக்கிறார். நம் மாபெரும் பரிந்துபேசுபவரின் நாமத்தில் எந்நேரமும் நாம் கிருபாசனத்தண்டை சேரலாம்.

தம் பிள்ளைகளுடைய அழுகுரலுக்கு தகப்பனின் காது எப்பொழுதும் திறந்திருக்கிறது. அவர்கள் ''அவரது கண்ணின் கருவிழிபோல'' அவருக்கு அன்பானவர்கள். அவருடைய ''...உள்ளங்கையில் உன்னை வரைந்திருக்கிறார்''(ஏசா49:16). ''ஒருவனை அவன் தாய் தேற்றுவதுபோல் நான் உங்களைத் தேற்றுவேன்''(ஏசா66:13) என்பதே அவருடையவர்களுக்கான அவரது வாக்குத்தத்தம். அவரது அனைத்து வரங்களுக்கும் நம்மிடத்தில் காண்பித்த அவரது ஒப்பற்ற கிருபைக்கும், அவருக்குக் கொடுக்க திருப்பி செலுத்துவதற்கு நம்மிடத்தில் சிறந்ததாக மிகமிக சொற்பமே உண்டு. ஆனால் நம்மிடமுள்ள சிறியவைகளோடுகூட இணைந்திருக்கிற அன்பு மற்றும் வைராக்கியத்தின் அளவே நம் பரலோகப் பிதாவிற்கும், நம் மாபெரும் மீட்பருக்குமான நம் நன்றியுணர்வின் அளவை சுட்டிக்காட்டும்.

''கர்த்தாவே, எதை நான் உமக்கு அளிப்பேன் ?
என் நினைவுகள் அனைத்தையும் தாண்டி உம் அன்பு கடந்தோடுகிறதே !
என் எளிய ஜீவியத்தை விலைகொடுத்து வாங்கினவருக்கு,
எப்பேர்ப்பட்ட பொருத்தமான அஞ்சலி செலுத்தமுடியும் ?
என் தாழ்நிலையில் என்னை நாடினவரே !
தெய்வீக உயரங்களுக்கு என்னை எழுப்பினவரே !
உம்மை துதிக்க, என்ன வார்த்தைகள் பொருத்தமாய் சத்தமிடும் !
உம்முடைய அன்பைப்போல என்ன சிந்தை என்னை சூழ்ந்துகொள்ளும் !
கர்த்தாவே, உமக்கு நான் என்னத்தை செலுத்துவேன் ?
என் இருதயத்தை, என் பலத்தை, என் ஜீவனை நான் கொண்டுவருகிறேன் !
என் கைகளும், என் குரலும் ஊழியத்தில் மகிழ்ச்சி,
உமக்கே என் இரட்சகரே, என் இராஜாவே !

‒‒‒‒‒‒‒